

"Een oorverdovende stilte", zo begon Hans vier jaar geleden zijn toespraak op de begrafenis van zijn oud-collega Emiel Corten en nu zijn wij hier voor hem.

Hans was een warm, sociaal-voelend mens. Ruim 13 jaar was ik zijn naaste collega. Ik heb veel van hem geleerd en genoten van onze gesprekken. Hans was een intellectueel van de oude stempel met brede interesses. Van het concert van de Who in de jaren 70 in de RAI, via de jarenlange seizoenskaart bij Ajax, zijn trouwe bezoeken aan Freek de Jonge waar hij het nog tot op de hoes van Stroman en trawanten geschopt heeft, tot filosofische discussies over Sloterdijk en Safranski, en een mateloze bewondering voor de genialiteit van Johann Sebastian Bach. Jarenlang zong hij zelf in een koor. Altijd was hij betrokken bij ethische en politieke discussies, trots op zijn verzet tegen de Neutronenbom waarmee hij de krant haalde.

Hans was een echte VU man hij begon er in 1972 zijn studie. Zijn brede interesses in natuurkunde en informatica verstrooiden hem, maar hij wist van deze zwakte later een sterkte te maken en studeerde in 1980 af. Direct daarna kreeg hij een promotiebaan op het gebied van de stralingsbiofysica. Ruim voor zijn promotie werd hij aangesteld als universitair docent en als hoofd van de computergroep. Deze dubbelfunctie leidde soms tot een moeilijke spagaat.

Rond 1986 riep hij de Natuurkundige Informatica in het leven. Het was zijn geesteskind. Hans kenmerkte zich door een zeldzame combinatie van visie en analytisch vermogen. Zijn onderzoek concentreerde zich op interactieve wetenschappelijke visualisatie na een vruchtbare sabbatical in 1991 bij IBM in Yorktown. Hij wist het onderwijs voortdurend te vernieuwen, voortbouwend op diepe inzichten in het belang van omgevingen en van interactie. Hij initieerde het laptop project en vele andere ICT projecten in het onderwijs. De kroon op dat werk was de IC Wall, een bijna achteloos geschreven voorstel waarmee hij een reuze SURF subsidie wist binnen te halen. Tot het laatste uur werkte hij aan zijn projectiewand en aan vele andere projecten. Hij was altijd in beweging, toonde een tomeloze inzet, onverbeterlijke optimisme, grenzenloze loyaliteit en relativiseringsvermogen. Hij zei gekscherend: ik mag het computerbeleid bedenken, opschrijven, en dan ook nog uitvoeren en mezelf er op af rekenen.

Hans kon geweldig goed met mensen omgaan, met secretaresses, computerleveranciers, systeembeheerders, en met zijn drie promovendi die hij met raad en daad terzijde stond. Hij was bestuurlijk actief in ICT commissies, maar ook in de faculteitsraad en later de onderdeelcommissie. Hij was voorzitter van de jaarlijkse IEEE workshop virtuele instrumentatie.

Met zijn drukke bezigheden rende hij zichzelf soms voorbij. De schok vorig jaar maart wist hij met bewonderenswaardig optimisme te verwerken. De succesvolle opening van de IC Wall in mei, tussen de behandelingen door, vormde de bekroning van zijn werk. Hans kon gelukkig het afgelopen jaar intens genieten van mooie tochten met Jenny. Hij voelde zich enorm gesteund door alle mensen die hem frequent e-mailden. Tot een uur voor zijn overlijden schreef hij nog optimistische mails, er vast van overtuigd dat hij er weer snel bovenop zou komen. Als het net even anders was gegaan had hij ons een relativiserend verhaal verteld over zijn behandeling. Maar nu leeft hij voort in allen hier aanwezig.